

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Gregorius Theopolitanus episcopus, ad reconciliandum exercitum
mittitur, & eius apud milites oratio. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

reliquus, qui cladem cæteris Persis nuntiaret.

De imperatoris Clementia in eos qui duces suos deseruerant. CAPVT X.

EXercitum igitur pecunia remuneratur quidem imperator, sed Germanū aliosq; in iudiciū vocat: & tametsi contra omnes mortis pronūtiata fuit sententia, tamen neminē eorū vllō affici incōmodo passus est, sed munera illis impertijt. His rebus ita cōstitutis, Abari bis vsq; ad locū, qui lōgus murus appellatur, irruptione facta, Singedonem, Anchialū, totam Helladem, & alias præterea ciuitates & arces expugnans, sibiq; subijciūt, omnibus rebus ferro & igne vastatis, idq; cū multæ copiæ Romanorū in Oriente versarentur. Itaq; imperator Andreā suorū satellitū facile principē mittit, p̄suasurū exercitui, vt duces manipulares, & alios præfectos, quos antè habuerāt, admitterēt.

Quòd Gregorius Theopolitanus episcopus, ad reconciliandum exercitum mittitur, & eius apud milites oratio.

CAPVT XI.

ACcum milites Andree hortationē ne audire quidem sustinerent, negocium ad Gregorium transfertur, nō solum q̄ res maximas cōmodē conficere poterat, sed quòd multū honoris ei iure debebat exercitus: quippe nō nulli milites ab eo pecunia liberaliter donati erāt, alij vestitu, cibo, & alijs rebus adiuti tum, cum in album militū relati, & per eum admissi fuerunt. Itaque nuntijs in loca singula missis, totius exercitus facile principes Litarbis (qui locus Antiochia abest circiter trecenta stadia) in vnum cōgandos curat. Ad quos cum accessit, genibus humi positus talem habuit orationem. Iam pridem mecum decreueram, ò Romani, (qui hoc nomen verè vsurpatis) ad vos iter suscepisse, quò tum de rerum præsentium statu vobiscum communicarem, tum illud vnà inire consilium, quod mea erga vos beneuolentia, quam vos vestris animis sine dubio percepistis satis iam tum confirmatam, cum naualem pugnam à vobis susceptam, tempestatemque inde excitatam subsidijs opportunis ac necessarijs subleuauit. Verūm hæcenus illud à me dilatatum est, diuina fortasse prouidentia neutiquam potestatem concedente, quò tum Persæ vires ac fortitudinem Romanorum, à quibus etiam

Rt 2

duce de-

E V A G R . H I S T O R .

duce destituti erant profligati, penitus perspicerent, tum
 vester syncerus & beneuolus in rep. animus & tempore,
 exploratè cognitus, & rebus gestis comprobatus, omnino,
 confirmaretur. Nam illud planè omnibus notum ac testa-
 tum effecistis, quòd quauis aduersus duces vestros alienato-
 sitis, & offenso animo, nihil vobis rep. existit antiquius,
 Quod cum ita sit, deinceps iam quid agendum sit, videam-
 us. Imperator vos ad amicitia vocat: pollicetur omnium,
 que ante hac à vobis peccata sunt, se prorsus obliturum: ve-
 stram in rep. beneuolentiam, & animorum in bello geren-
 do magnitudinem satis putat habere ponderis ad veniam,
 vobis iure impetrandam: atque ista omnia velut certissima
 pignora dat, se vobis vestra errata condonasse. Atque, si
 vestræ erga rep. beneuolentiæ Deus tantum tribuebat, vt
 propterea perficeret vti post peccata depulsa non minor,
 quam antè in vobis eluceret fortitudo (quod quidem eui-
 dens culpæ remissæ argumentum est) què fieri potest, vt ip-
 se meam voluntatem non dirigam eò, quò diuinus instin-
 ctus eam inclinauerit. Mihi igitur, ò Romani, quam celer-
 rimè obsecundate: & ne prodamus occasionem nobis in
 præsentia oblatam, neque nostra incuria eam præterlabi si-
 namus. Etenim cum prætergrediatur, odit moram, & ægrè,
 admodum ferens, quod negligentia præterita sit, se rursus
 præhendi omnino non patitur. Quocirca paternæ & auitæ
 obedientiæ estote hæredes, quemadmodum estis & forti-
 tudinis, vt in omnibus rebus vos verè Romanos declare-
 tis: atq; nullus obtrektor vel nominis vestri perstringen-
 di causam habeat, vel vos filios degeneres esse ac spurios,
 ostédédi. Nā patres ac maiores vestri à Consulibus & Im-
 peratoribus gubernati obediētia, & animi celsitate vniuer-
 sum orbē terrarū in potestate ac ditionē suam; redegerunt.
 Quid Manliū Torquatū cōmemorē, qui filiū suum, licet
 res præclaras gessisset, tamen propter neglectā ab eo obe-
 dientiam è medio sustulit? Nam prudenti ducū consilio, &
 militum alacri obedientia magnæ & præclaræ res cōfici so-
 lent. Verū cum altera istarum rerum alterius ope careat, ne-
 gocium susceptū claudicat, labat, & omnino male geritur,
 nec immerito: præsertim cum duæ res, quæ necessario con-
 iungi debent, penitus dissociantur. Ne sit igitur vlla in vo-
 bis mo-

4 bis mora, sed mihi quàm primum morè gerite (quippe epi-
 5 scopus inter Imperatorè & exercitū causam agit) & decla-
 6 rate, quod in vestris conatibus nulla insit tyrannidis exer-
 7 cendæ significatio, sed quod iustū odiū à vobis ad tempus
 8 contra duces, qui vos iniuria affecerint, susceptū sit. Quod
 9 si ita sit, vt non quā celerrimè his consilijs assentiamini, ipse
 10 tamen videbor cū benevolentia in remp. tum amicitia erga
 11 vos officio perfunctus esse. Illud porrò cum vestris menti-
 12 bus considerate, quales tyrannorum exitus fuerint. Cogi-
 13 tate præterea, qua ratione res, quas habetis in manibus, ex-
 14 pedire possitis, præsertim cū mea quidem sententia, vt oēs
 15 vnà cōsistatis fieri nullo modo potest. (Vnde nanq; vel fir-
 16 mamētū, vel res, quas mare ad hominū subsidiū continenti
 17 suppeditare solet, vobis apportabuntur) nisi Christianos
 18 bello oppugnantes, & vicissim ab illis oppugnati, turpissi-
 19 mum dedecus tum admittere, tū subire volueritis? Et quis
 20 tandem futurus est exitus? Certè in varia loca dispersi dis-
 21 sipatiq; vitam miserè transigētis. Atque inde è vestigio
 22 ultio sequetur, quæ vobis de cætero veniam cōcedi nō si-
 23 net. Quare date mihi dexteras, & mutuò inter nos cōfide-
 24 remus, quid tū ex nostri ipsorum, tū ex reip. vsu futurū sit:
 25 præsertim cum festos dies tū salutaris passionis, tū sanctis-
 26 simæ resurrectionis Christi Dei nostro instituto quodam-
 27 modo opem ferentes habeamus?

Quòd post habitam Gregorij orationem, milites muta-
 ta sententia, denuò Philippicum imperatorè exer-
 citus recipiunt.

Caput XII.

CVM hæc dixisset Gregorius, magnamq; vim lachry-
 marum profudisset, omnium illorum mentes, velut
 diuina quadā vi ac virtute momento temporis mutarē
 sunt: adeò vt postularent potestaté è confessu exeundi, quò
 separatim ipsi inter se quid agēdum esset, deliberarēt. Itaq;
 haud diu pòst, veniunt, se episcopi voluntati atq; arbitrio
 dedituros. Ac cum Gregorius Philippicū illis nominaret,
 quem voluit, vt sibi ducem peterent, respondent, tū se tum
 reliquum vniuersum exercitū sanctè iurasse, nunq; se illud
 facturum. Tum ille sine mora aut vlla omnino cunctatio-
 ne, episcopo, inquit, concessum est, & potestas data soluēdi

Rr 3

& ligand-